

Gods Boek van Ben

Soms het boek van de negen entiteiten genoemd, de boom van het Al Licht 1)

Jehovih, of Jehovih zei. Gelijkwaardig aan het Allerhoogste Licht. De Al Kennis.

Tae, of Tae zei. Het woord Tae is gelijkwaardig aan de woorden: de hoogste algemene uitdrukking van de mensheid, of: de universele stem was.

Corpor, of corper zei. Corpor betekent al wat lengte, breedte en hoogte heeft.

Uz, of Uz zei. Uz is gelijkwaardig aan: het opgaan van zichtbare dingen in onzichtbare dingen. Uz is ook gelijkwaardig aan: wereldlijkheid, of wereldse mensen.

Esfoma, of Esfoma zei. Gelijkwaardig aan: er is iets op til; of, zoals de dingen schijnen aan te duiden. De tekenen der tijden.

Es, of Es zei. Gelijkwaardig aan: de onzichtbare wereld, ook de geestenwereld. Het getuigenis van de engelen. Ook geest.

Ha'k of Ha'k zei. Duisternis, onwetendheid is ha'k. Duisternis kan stoffelijk of geestelijk zijn. Donkere tijdperken of een tijd van anarchie en valse filosofie.

Kosmon, of Kosmon zei. Het tegenwoordige tijdperk. Alle kennis in bezit van de mens, omvattend stoffelijke en geestelijke kennis die voldoende werd bewezen.

Seffas, of seffas zei. Seffas is gelijkwaardig aan: het gevestigde, of dat wat opgedrongen is, zoals de wetten van het land, of de gevestigde religie van het land.

God zei: Dit zijn de negen entiteiten, of volgens de Ouden: Jehovih en Zijn acht kinderen, Zijn Zoons en Dochters. En dit zijn dezelfde die in alle tijden de dichters en filosofen hebben doen spreken als van: de familie van het universum. Door hen spreek Ik, Jehovih is het Licht, dat is Kennis. De manifestatie van Kennis in de mens is Jehovih. Het groeien van wijsheid in de mens, terwijl de aarde ouder wordt, is de boom van licht.

HOOFDSTUK I

1. God zei: Voor de Arc van Bon was de aarde te grof.
2. Het zaad van de boom van licht werd vele malen geplant, maar de grofheid vernietigde het.
3. In de tijd van de Arc van Bon bereikte de aarde haar volwassenheid.
4. Jehovih zei: Ik gaf de bewoners van de aarde Capilya, Mozes en Chine.
5. Door hen werd de boom van licht voor eeuwig op de aarde geplant.
6. De grote volkeren wisten toen dan ik God was, en mijn woord was bij hen.
7. Es had voor die dag gesproken, en de mens kende de tegenwoordigheid van de engelen. Maar hij luisterde niet naar ze.
8. Toen mijn woord kwam, luisterde de mens. Dat van mij had gezag.
9. Emblemen, tekens en symbolen waren de letters van het menselijke alfabet om hen in wijsheid

naar omhoog te leiden.

10. Wijsheid komt niet opeens; terwijl de duisternis verdwijnt, komt het licht.

11. Grote kennis is overal rondom; dit de mens te laten bemerken is het werk van God.

12. De mens zegt: Ik heb in corpor (de materie) gezocht maar vond geen kennis.

13. Corpor zei: Weet uw lichaam het? Bezitten uw beenderen kennis? Zit het in het bloed?

14. Jehovih zei: Ik ben Kennis; kom naar Mij toe. Ik ben het Ongeziene. Aanschouw uzelf, O mens! Kunt u uw vinger op de plaats leggen en zeggen: Hier is kennis? Heeft wijsheid massa, en een plaats?

15. Ha'k zei: Wie kent de grens van het Licht? Zie, ik kan mij niet verbergen voor Hem. Wat is mijn kleine hoekje vergeleken met het Al Licht van etherea?

16. Jehovih zegt: Denk niet dat het gewelf van het firmament niets is; want daar heb Ik de etherische werelden geschapen, met afmetingen gelijkwaardig aan de stoffelijke werelden; maar zij zijn onafhankelijk van hen. Dit zijn Mijn koninkrijken, bereid voor de geesten van mannen, vrouwen en kinderen die Ik op corpor in het leven voortbreng. Noch zijn Mijn etherische werelden gelijk in dichtheid of beweging, maar met verschillende bestaansmogelijkheden opdat zij geschikt kunnen zijn voor de veelzijdige vooruitgang van Mijn kinderen.

17. De mens zei: O Wereld, geef mij licht. Geef mij stoffelijke kennis zodat ik mijn vinger erop kan plaatsen en zeggen: Dit is het wezenlijke!

18. Uz zei: O mens! Zie uw dwaasheid! Alle dingen die u ziet en hoort en aanraakt zijn mijn verblijfplaats.

19. De mens zei: Wat zegt u? U bent verdwijning! Alle dingen vergaan; u bent datgene wat zonder fundament is.

20. God zei: U bent zowel een vleesmens als een es-mens. Hoe hoopt u voor uw vleeselijke talenten stoffelijke kennis te verwerven? Alle substantie is voorbijgaand. Het wezenlijke is het Al Licht, hetgeen u niet omvatten kunt.

21. De mens zei: Waarom dan toch, dit hevige verlangen in mijn ziel naar alle wijsheid? Was mijn schepping vergeefs?

22. Jehovih zei: Omdat Ik u hunkerend naar het licht geschapen heb, gaat u zoekend verder. U bent op een lange weg; naar de top van het Al Licht, dat zelfs de Goden niet bereikt hebben.

23. De mens vroeg: Waarom werd de dood geschapen?

24. Uz zei: Zie, zelfs stenen vergaan tot stof. Wilde u een aparte wet voor de mens hebben?

25. Es zei: Ik bevind mij in uw corpor; wanneer uw corpor tot stof vergaat, ben ik de es-mens, uw werkelijke zelf. Ik ben uw geest; en, als een zaad dat geplant werd, woon ik in uw corpor.

26. Jehovih zei: De corpor van de mens schiep Ik als een schoot voor de es van de mens. Zie, bij het sterven wordt de es geboren.

27. Rondom Mijn stoffelijke werelden plaatste Ik atmosfeera; want, zoals de aarde en de andere stoffelijke werelden zorgen voor een schoot voor de geest van de mensen, zo heb Ik atmosfeera gemaakt tot de substantie voor een schoot voor de zielen van de mensen.

28. De mens zei: Indien, als ik dood ben, ik dat oord zal zien, is dan niet de kiem van dat licht al in mij? Hoe ben ik geschapen dat ik zie, maar dat niet zie? Dat ik hoor, maar dat niet hoor? Als ik nu dood ben voor datgene wat zijn zal, zal ik dan niet dood zijn voor datgene wat nu is? Geef mij licht, O Vader!

29. Jehovih zei: Ik gaf een stoffelijk lichaam aan de mens opdat hij stoffelijke dingen kon leren; maar de dood schiep Ik opdat de mens kon opstijgen in de geest om Mijn etherische werelden te beërven.

30. Twee soorten zintuigen gaf Ik aan alle mensen, stoffelijke zintuigen en geestelijke zintuigen; niettemin zijn die twee één persoon. Een mens bij wie de stoffelijke zintuigen overheersen, kiest voor stoffelijke dingen; een mens bij wie de geestelijke zintuigen overheersen, kiest voor geestelijke dingen.

31. Twee soorten werelden heb Ik geschapen; stoffelijke werelden en es-werelden. Hij die naar corpor verlangt zal uit corpor ontvangen, want hij is Mijn Zoon, in wie Ik welbehagen heb. Hij die naar es verlangt zal uit es ontvangen, want zij is Mijn Dochter, in wie Ik welbehagen heb.

32. Kosmon zei: Omdat de mens op stoffelijke werelden leeft, wordt corpor "zoon" genoemd; maar omdat de mens in de geest in de es-werelden leeft, wordt es "dochter" genoemd.

HOOFDSTUK II

1. God zei: Luister naar mij, O mens. Ik ben gekomen om u wijze heerschappij te leren.

2. De mens zei: De inboorlingen waren vrij. Waarom zal de mens met meer wijsheid heerschappij leren?

3. Seffas zei: Mijn vrede is gedwongen vrede; ik ben het licht en het leven.

4. De mens vroeg: Zie, de lucht des hemels is vrij. Kan heerschappij uit het niets omlaag komen (naar het schijnt) en heersen over iets (dat bewezen werd)?

5. Hoe kan God over massief vlees heersen?

6. Uz zei: O ijdele mens! Kom ik niet met de winden des hemels om steden in epidemieën te dompelen? En toch ziet de mens mij niet.

7. Ik besmet de adem; ik werp koortsen in het heldere zonlicht, en toch ziet de mens mij niet.

8. Jehovih zei: Alle macht gaf Ik aan het onzichtbare om over het zichtbare te heersen.

9. Kosmon zei: Waarom, O mens, wilt u altijd verder zoeken in corpor naar de oorzaak van de dingen? Zie, het onzichtbare deel van uzelf heerst over het zichtbare.

10. God zei: Denk niet dat de es-werelden minder met systeem bestuurd worden dan de stoffelijke werelden. Dezelfde Schepper schiep ze allemaal.

11. Zie, alle dingen staan onder heerschappij. U stond onder duistere heerschappij voor de tijd van Bon.
12. Door mijn eigen licht gaf ik u een heerschappij van licht in de tijd van Bon.
13. De mens vroeg: Als het onzichtbare in de mens heerst, wat beheerste de substantie van de mens dan voor hij geschapen werd?
14. Jehovih zei: Ik schiep alle dingen, het zichtbare en het onzichtbare. Eeuwig was Mijn uitgestrekte hand aan het werk. Ik schep en Ik ontbind eeuwigdurend.
15. Zie, Ik maak een wervelwind in etherea, honderden en honderden miljoenen mijlen in doorsnee, en uit datgene wat onzichtbaar was drijft hij een stoffelijke wereld naar het middelpunt.
16. Ik blaas Mijn adem over de planeet, en zie, de mens ontstaat en vraagt: Wie ben ik, en wat is mijn bestemming?
17. Ik zend een oudere broeder van de mens, om hem te leren en hem het licht te tonen.
18. God zei: Kijk mij aan, O mens, ik ben een oudere broeder. Ik ben door de dood heengegaan en ontdekte de heerlijkheid van de onzichtbare werelden.
19. Jehovih gaf het aan mij, uw God, om de heerschappij te bezitten over de aarde en haar hemelen.
20. De mens zei: Ik heb waarheid in corpor gevonden; ik weet dat ik leef; dat de bomen groeien en sterven.
21. Dit is ware kennis. Geef mij waarheid wat betreft het onzichtbare, opdat ik het als waarheid kan bewijzen.
22. Waarom, O God, geeft u de zaken van de hemel en de aarde in tekenen en symbolen? Geef mij uw werkelijke licht, ik hoef geen afbeeldingen.
23. God zei: U bent ijdel, O mens. Wat hebt u dan geleerd? Kunt u vertellen waarom het gras groen is of waarom de ene roos rood is en de ander wit, of de bergen oprijzen, of de dalen diep liggen? Of waarom een mens niet geschapen werd om te vliegen als een vogel, of in het water te leven als een vis? Vanwaar kwam de gedachte aan schaamte? U begrijpt uzelf niet eens, noch weet u uit eigen kennis de tijd van uw ontstaan. U weet dat drie maal drie negen is; en zelfs dat kunt u niet anders bewijzen dan door symbolen en voorstellingen.
24. Noch is er iets in uw stoffelijke kennis dat u op een andere manier kunt aantonen, tenzij het door uw aanwezigheid is; en zelfs datgene wat u ziet is niet uw aanwezigheid, maar het symbool en de afbeelding ervan, want uzelf bent niet anders dan een zaad, een vonk van het Al Licht, waarvan u niet kunt aantonen dat het bestaat.
25. De mens vroeg: Waar is dan werkelijke kennis mogelijk voor de mens? Als mijn stoffelijk lichaam en stoffelijke zintuigen voorbijgaand zijn en spoedig zullen verdwijnen, hoe kan ik dan datgene begrijpen wat niet wegvliegt, de geest?
26. Toch weet ik iets zeker: ik weet dat tien dingen tien zijn. Deze wetenschap kan ik opschrijven, en duidelijk aan mijn broeder leren. Kijk, hier staat 10. Dit is exacte wetenschap.

27. Esfoma zei: U hebt maar twee tekens gezet en noemde het tien. Nu zal ik u tien laten zien (Esfoma schreef: I I I I I I I I I I). Maar, wees niet verbaasd, want nu zal ik mijzelf ook oordelen, voorzover ik u misleid heb. Ik zei dat ik u "tien" zou tonen, en meteen zette ik tien tekens; maar ik had het woord "tien" horen te schrijven. Welnu, u bent verstandig! Nee, luister verder naar me, want alles wat ik gesproken heb, is vals; want ik heb niet geprobeerd u over te halen dat het ene, uitgesproken woord TIEN, ook tien was; daarom had ik tien uitingen behoren uit te spreken. Uw zogenaamde exacte wetenschap is niets en uw zogenaamde waarheid is alleen maar samengestelde en er stilzwijgend mee ingestemde valsheid.

28. Jehovih zei: De wijsheid van de mens is slechts de ervaring van Mijn scheppingen, uitgedrukt in tekens en symbolen voor het verstand van de mens.

29. De mens zei: Indien ik zoek naar het wezenlijke, zal ik het dan nooit bereiken? Waarom dan dit hevige verlangen? Is waarheid slechts datgene wat verdwijnt?

30. Zie, u hebt gezegd: U zult de Schepper liefhebben met geheel uw hart en ziel! Hoe kan ik nu houden van iets dat ik niet begrijp?

31. Es zei: Kijk naar de uitingen van de vogels; en het huppelen van de lammeren bij hun spel! Dit is de tot uitdrukking gebrachte liefde die zij voor de Schepper bezitten.

32. U te verheugen omdat u geschapen bent; het zoeken naar verheven blijdschap; het aankweken van het licht van uw leven; u af te keren van duistere dingen; dit alles betekent uw Schepper lief te hebben.

33. De mens zei: Welnu dan, als de waarheid niet gevonden kan worden, en wiskunde niet anders bewezen kan worden dan met dingen die in feite vals zijn, zal ik zoeken naar goedheid; ik zal de zonde mijden. Is dat niet verstandig?

34. God zei: Dat is verstandig. Maar wat betekenen goedheid en goede werken?

HOOFDSTUK III

1. De mens zei: Zie, ik heb zwaar geworsteld al mijn dagen, en heb vele tegenslagen gekend. Ervoor te zorgen dat het mijn zoon beter zal vergaan, dat is goedheid.

2. Uz zei: IJdele mens! U begrijpt de scheppingen niet. Uw beproevingen en uw tegenslagen hebben uw ziel opgebouwd. Ervoor te zorgen dat uw zoon geen beproevingen zal hebben, noch tegenslagen, zal niet goed voor hem zijn. Dat is geen goedheid. Geef hem ervaring.

3. De mens zei: Dan zal ik hem leren niet te zondigen. Niet te liegen; niet te stelen; zijn lichaam rein te houden. Dit is goedheid.

4. Uz zei: Wat kunt u doen dat geen zonde is? Wat kunt u onderwijzen dat geen valsheid is?

5. U maakt een schilderij en zegt: Kijk eens, dat is mijn boerderij! Daarmee spreekt u een valsheid uit. U geeft uw zoon een boek en zegt: Hier heb je een goed boek! Ook dat is vals. Kan papier goed zijn? U zegt: Hier heb je een boek met wijsheid! Dat is ook vals. Wijsheid woont niet in papier.

6. Hoe kunt u uw zoon dan leren geen leugens te vertellen, aangezien geen mens kan spreken zonder te liegen?

7. God zei: Eén slechts is Waarheid: Jehovih. Al het andere is vals. Eén slechts is zonder zonde: Jehovih. Al het andere zondigt iedere dag.
8. De mens zei: De wetten van het universum te begrijpen, dat is grote wijsheid.
9. Es vroeg: Wat is een wet van het universum?
10. De mens zei: Dat een appel op de grond zal vallen.
11. Uz zei: Door mijn hand verrot de appel; de aarde tot de aarde (stof tot stof); maar vochtigheid stijgt omhoog.
12. Jehovih zei: Door Mijn aanraking rijst de substantie uit de aarde op en wordt een appel. Zegt u dan dat de wet tegen Mij ingaat?
13. De mens zei: Welnu, dan zijn er twee wetten: de ene om de appel te laten opstijgen en aan een boom te groeien; en de andere om hem naar beneden te laten vallen.
14. Is dat de schepping? De ene wet om naar één kant te trekken, en een andere wet voor de andere kant?
15. Kan de ene wet een roos rood kleuren, en een andere wet een volgende roos wit? De ene wet maakt de ene mens goed, en een andere wet maakt een volgend mens slecht?
16. Jehovih zei: Ik maak geen wetten. Zie, Ik werk met Mijn eigen handen, Ik ben overal tegenwoordig.
17. Es zei: Alle mensen kunnen op groene vruchten lijken, en op weg zijn naar rijpheid.
18. Wat is het aardse leven van de mens meer dan een boom? Hij kent een tijdlang zijn winters en zomers waarna het einde komt.
19. Jehovih zei: Zie, Ik schiep licht en duisternis en het een volgt op het ander.
20. Ik geef de aarde DAN voor een tijd en vervolgens laat Ik JI'AY voor een tijd neer regenen. Evenzo schiep Ik de ziel van de mens; vandaag licht en vreugdevol; morgen somber en zwaarmoedig.
21. De mens vroeg: Hoe kan ik weten of iets van God komt of uit de natuur? Wat is Jehovih meer dan een natuurwet?
22. Corpor antwoordde: Wat is natuur, O mens? Waarom wilt u een naam gebruiken voor de ledematen van mijn lichaam?
23. Zie, de bomen zijn van mij; de bergen en dalen; de wateren en elk levend ding, en alles wat niet leeft; zij zijn van mij.
24. Waarom zegt u natuur? Nu zeg ik u, de ziel van alle dingen is Jehovih; datgene wat u de natuur noemt is slechts het stoffelijk deel.
25. De mens zei: Ik bedoel de wetten van de natuur, bepaalde samenstellingen onder bepaalde condities geven hetzelfde resultaat. Dat is een wet.

26. God zei: Wat hebt u gewonnen met het woord "wet" in plaats van het woord Jehovih? Indien datgene wat iets doet, dit uit eigen beweging doet, dan is het levend, en tevens verstandig. Derhalve is het Jehovih.
27. Indien het niet iets uit zichzelf doet, dan is het niet de dader, maar het werktuig. Hoe kan wet dan iets doen? Wet is dood; en het dode doet niets.
28. Binnen atmosfeera wordt wark (materie) organisch en valt naar de aarde.
29. Wark in etherea wordt tot een uiteengevallen wolk a'ji.
30. De mensen maken wetten, zoals tussen henzelf; de wetten zijn de regels die het handelen besturen, maar zij zijn niet het handelen zelf.
31. Jehovih is handeling. Zijn handelingen worden geopenbaard in de dingen die u ziet. Hij is Licht en Leven. Al Zijn dingen vormen een volmaakt geheel, hetgeen Zijn Persoon is.

HOOFDSTUK IV

1. De mens zei: Wat moet ik dan geloven? Indien grote kennis niet aangetoond heeft iets wezenlijks te zijn; indien wetenschap is gebaseerd op valsheid, en indien er geen natuurwetten bestaan, moet ik dan mijn oordeel niet opgeven? Al wat in strijd is met mijn verstand, zal ik mij daar niet van afkeren?
2. Er werd gezegd: De ziel van de mens sterft nooit. Niemand kan dit weten, behalve Jehovih.
3. Er werd gezegd: Jehovih is een persoon. Niemand kan dit weten, want Zijn grootheid is onbegrijpelijk.
4. Is de ziel van de mens gemaakt van zuurstof of van waterstof? Geef mij licht dat werkelijk is. Ik kan zeggen waaruit het sterfelijk lichaam van de mens gemaakt is.
5. Jehovih zei: Mijn indelingen zijn niet zoals de indelingen van de mens. Zie, Ik schep het ene ding in het andere. Noch ruimte, noch plaats, noch tijd, noch eeuwigheid staat Mij in de weg. De ziel is es.
6. De mens vroeg: Als de woonplaats voor de geesten der doden daarboven in het firmament is, hoe is het dan geschapen? Waar rust het op?
7. En hoe woont de ziel van de mens in de hemel? Als de es-mens voeten en benen heeft, hoe loopt hij dan?
8. Zijn zijn armen in vleugels veranderd? Of rijdt hij op de bliksemstralen?
9. God zei: Reeds gaat uw ziel daarheen, maar die kan uw lichaam niet meenemen. Uw stoffelijk verstand kan zich niet meten met geestelijke dingen.
10. Zoals de gedachte reist, zo gaat het met de geest van de dode. Wanneer u uw stoflichaam verlaten hebt, zal uw geest vrij zijn; waarheen u ook wenst te gaan zult u gaan.

11. Niettemin zult u slechts gaan zoals de gedachte gaat. En wanneer u in die plaats aangekomen bent, zult u uit de omgeving uw eigen gestalte, handen en armen, voeten en benen volmaakt vormen.
12. De Goden bouwen niet alleen zichzelf op, maar ook de plateaus voor de bewoning van miljoenen en miljoenen andere zielen die van de aarde verrezen zijn.
13. De mens zei: Wee mij! Waarom werd ik in duisternis geboren?
14. Waarom werd ik niet geschapen met de kennis van alle dingen van jongs af aan?
15. Waarom zond de Schepper niet elke dag Zijn engelen naar mij toe, om mijn hevig verlangen naar licht van de Almachtige te bevredigen?
16. Kosmon antwoordde: Als u niet naar licht gehunkerd had, was u niet verheugd geweest om licht te ontvangen. Als u geschapen was met kennis, zou u geen zoeker naar kennis zijn.
17. Had de Schepper u van engelen voorzien om u altijd door licht te geven, dan zouden zij slaven zijn.
18. Vrijheid is de zegen voor mensen en engelen; het verlangen naar vrijheid doet de ziel van de mens uit de duisternis komen.
19. Al wie voelt dat hij geen behoefte heeft aan inspanning, groeit niet in de geest. Hij bezit geen eergevoel op de aarde of in de hemelen daarvan.
20. De mens zei: Dit is mijn troost. De tegenwoordige mens is niet zo dwaas als de Ouden waren.
21. Zij bogen zich neer voor afgoden van steen en hout.
22. Zij bouwden tempels en piramiden die zo kostbaar waren dat zij zichzelf ruïneerden.
23. Seffas zei: O ijdele mens! Op de dag dat u de Ouden beledigt, stuurt ge uw zoon naar college en dwingt hem de Ouden te bestuderen.
24. Uw staande legers houden de naties der aarde in groter ellende dan de tempels en piramiden deden. En wat betreft dronkenschap en liederlijke gewoonten en egoïsme, bent u nog erger dan de Ouden.
25. God zei: O mens, keer u af van het dode verleden; leer van de Eeuwig Levende Tegenwoordigheid!
26. Wat is uw wijsheid om de armen en de ellendigen op te heffen meer dan die van de Ouden?
27. Is het voor u beter om een boek op te houden en te zeggen: Kijk eens, een zeer gewijd en heilig boek! dan voor de Ouden om te zeggen: Kijk eens, een gewijde en heilige tempel!
28. Seffas zei: Overweeg de gevestigde dingen; in het ene tijdperk één ding; in een volgend tijdperk een ander ding.
29. Te zorgen dat de mens zich losrukt van heel het verleden en leeft met het Licht van de Eeuwig Tegenwoordige, is dat niet de verstandigste arbeid?

HOOFDSTUK V

1. Jehovih zei: In de tijd dat Ik het leven op de aarde schiep, en in de wateren, en in de lucht boven de aarde, bracht Ik de aarde gedurende duizend jaar in hyarti (afb.33 nebula).
2. En de aarde gaf licht af vanwege de duisternis van de hemelse bossen waarheen Ik haar gebracht had.
3. De mens zei: Het begin van de dingen te weten; bestaat er een groter genoegen dan dit?
4. Te weten wanneer de aarde gemaakt werd, en hoe het levende werd geschapen!
5. De duizenden miljoenen soorten en variëteiten!
6. God zei: Werd dit antwoord u niet gegeven? Overeenkomstig het licht dat de mens in staat was te ontvangen, zo werd hij beantwoord.
7. De mens vroeg: Maar waarom werd de waarheid niet verteld? Waarom die zes dagen? En waarom de rib?
8. God zei: Hetgeen de mens kan aannemen en goed is voor hem, wordt hem gegeven. Hetgeen de mens niet kan bevatten, kan hem niet geopenbaard worden.
9. Zie, zelfs nu, zoals werd aangetoond, gebruikt u verkeerde symbolen om het getal tien uit te beelden.
10. Zou u de mens de engelen willen laten aanbidden, omdat zij gestalten aannamen bij zijn zijde?
11. Dan zou u de invloed over hem kwijtraken en de engelen zouden zijn gidsen worden.
12. Alle onderwijs zal eruit bestaan de mens de heerschappij van de Almachtige over de mens te doen begrijpen.
13. Symbolen en afbeeldingen die hiervoor zorgen, zijn ware lichten, ofschoon ze in feite vals zijn.
14. De mens zei: Hoe moet de mens licht, kennis, wijsheid en waarheid vinden? Is er geen alles onderwijzende leraar? Is onderwijs ongeldig, omdat het gebaseerd is op valse gronden? Zijn de zintuigen nietig, omdat zij zelf vergankelijk en onvolmaakt zijn?
15. De krankzinnige mens weet niet dat hij krankzinnig is. Kan niet elk mens ook krankzinnig zijn zonder het te weten?
16. Waar moet de mens een zuiver standpunt vinden om vanuit te oordelen?
17. Uz zei: Al wat u ziet en hoort, O mens, is slechts voorbijgaand en bedrieglijk. Zelfs uw eigen stoffelijke zintuigen veranderen iedere dag.
18. Vandaag probeert u uw zoon in een bepaalde richting op te voeden; maar wanneer u oud bent zult u zeggen: helaas, ik leerde hem anders dan ik het nu zou doen.
19. De mens vroeg: Is dit dan niet de beste handelwijze, mijzelf geheel te wijden aan goed te doen?
20. Es antwoordde: Wie zal u vertellen wat goeddoen is? Weet u het?

21. De mens zei: Het beste van alles aan mijn vrouw, mijn zoons en mijn dochters te verschaffen en bij te dragen aan de armen.
22. Es zei: als u de mens geschapen had, had u hem dan haar of veren en een kussen voor zijn hoofd gegeven?
23. Bezint u dan. Als u een ding teveel geeft aan uw vrouw en zoons en dochters en daardoor verhindert dat hun eigen talenten worden uitgedaagd, dan, helaas, zullen uw werken slecht zijn in plaats van goed.
24. Draag een weinig teveel bij aan de armen en u schaadt ze in plaats van goed te doen.
25. Geef ze slechts een beetje te weinig.
26. De mens vroeg: Wat zijn dan goede werken? Moet ik prediken en bidden voor anderen?
27. God zei: Mens, u moet zelf beoordelen wat u zult doen.
28. In de ziel van elke mens heeft Jehovih gezorgd voor een rechter die vroeg of laat zegevierend in kracht wordt.
29. De mens zei: Luister naar me: Ik ben het redeneren en argumenteren moe.
30. Nu wil ik een verbond aangaan met Jehovih. Hij alleen zal mij antwoord geven; Hij zal mij licht verschaffen:
31. Aan u, O Jehovih, vertrouw ik mijzelf toe, om voor eeuwig de uwe te zijn.
32. U te dienen door niets te doen voor mijn eigen zelfzuchtige doeleinden, maar door het beste dat ik kan te doen voor anderen, al mijn dagen.
33. Mijn stoflichaam zal ik iedere dag onderdompelen ter gedachtenis aan U; want mijn lichaam behoort U toe, en ik zal het schoon en zuiver houden voor Uw aangezicht.
34. Noch zal ik mijn geestelijk lichaam laten beschadigen door slechte gedachten of genotzuchtige hartstochten; want ook mijn geest is Uw gave aan mij.
35. Tweemaal iedere dag zal mijn geestelijk lichaam zich met U verbinden en op die momenten zullen alle aardse gedachten van mij weggaan. En wat U mij ook voor licht schenkt, dat zal voor die dag een gids en bestuurder over mij zijn.
36. Bij zonsopgang in de morgen zal ik mij tot u wenden, opdat ik tot snelheid aangespoord kan worden om goed te doen en door mijn gedrag Uw licht te openbaren. En in de nacht, voor ik ga slapen, zal ik mijn werk van die dag opsommen, opdat ik zal inzien waar ik tekortgeschoten ben in handelen met heel mijn wijsheid en kracht.
37. U, O Jehovih, zult mijn Biechtvader en Raadgever zijn; U zal ik zonder ophouden loven en prijzen. Mijn gebeden en liederen tot U zullen zonder tal zijn. Dit, begrijp ik, is het hoogste van alle streven.
38. Want hoeveel beter is het dat God of de geesten der doden mij iets vertellen dan dat stervelingen het mij vertellen? Dient niet alle wijsheid te worden aangetoond in elke mens? Is het niet beter dat

mijn visie zich uitstrekt tot de hemel en ik het zelf kan zien, dan dat het door de engelen wordt verteld?

39. Het is verstandiger voor de stervelingen dat ze zuiver als de engelen worden, dan het voor de engelen is om onrein te worden als de stervelingen. Nee, ik zal de geesten van de hogere hemelen niet omlaag naar de aarde sleuren. Indien zij kwamen en het mij vertelden, zou het hoogstens maar een getuigenis van horen zegen zijn.

40. Ik wil met hen communiceren en hun woorden overwegen, of zij wijs en aangepast zijn om Uw koninkrijk op aarde te vestigen.

41. Is het niet gedaan met mij, O Vader? U hebt Uw koninkrijken voor mij verzegeld. Van nu af aan zal ik noch prediken noch naar preken luisteren. Slechts werken en goeddoen, en vrede kennen in mijn eigen ziel, en met mijn burens, en U verheerlijken.

42. Ik zal niets meer doen, noch zal ik veel woorden verspillen aan iemand onder de zon.

HOOFDSTUK VI

1. God zei: Ik verkondig, in de naam van Jehovih, het Totale. Door Hem, en met Zijn hand werd ik opgeheven. Hoor mij aan, O stervelingen! Leen het oor, O gij geesten der doden! De Vader heeft gesproken; Hem openbaar ik; in Hem de boom van het licht geschonken.

2. Ik was in duisternis, maar ben nu in het licht. Zijn tegenwoordigheid is op mij. Luister dan naar mijn woorden, en wees wijs in uw leven.

3. Tracht niet Hem te weerleggen; tracht niet aan te tonen dat deze dingen niet kunnen bestaan; tracht niet Zijn persoon te ontkennen noch Zijn geest. Zodanig was mijn slavernij. In de bitterheid van het hart was ik in duisternis gebonden. Zij die loochenen, zij die proberen Hem te weerleggen verkeren in duisternis.

4. Hij is heden en tot in eeuwigheid dezelfde. De profeten vanouds vonden Hem; dus kunnen jullie dat ook. Maar Hij komt niet naar de loochenaar, noch naar degene die weerlegt.

5. Hij die Zijn Persoon wil vinden, moet zoeken naar Hem. Hij die Zijn Stem wil horen, moet luisteren. Dan komt het licht.

6. Alle argumentatie is nietig. Er zit meer wijsheid in het lied van een vogel dan in de toespraak van een filosoof. De eerste spreekt tot de Almachtige en verkondigt zijn glorie. De tweede ploetert in de duisternis.

7. Door mijn hand werden de oude bibliotheken verbrand, om de mens weg te trekken van de duisternis.

8. Kosmon zei: Wat heeft grote kennis ontdekt dat van waarde is?

9. Moet kennis, net als rijkdommen, verkregen worden voor het eigen egoïstische genoegen?

10. Indien een rijk iemand met zijn opgepotte weelde weinig doet voor de verrijzenis van de mens, hoeveel minder doet de geleerde mens dan met een hoofd vol kennis? Het voedt noch kleedt de zieken en ellendigen, noch houdt het de liederlijkheid en dronkenschap van de grote massa tegen.

11. Hoe moeten we de man van de exacte wetenschap indelen? Waar zullen we hem aantreffen? Hoe zullen we weten dat hij in de toekomst niet weerlegd zal worden?
12. Gisteren werd er gezegd: een mens kan geen veertig dagen vasten en blijven leven; heden is het mogelijk gebleken.
13. Gisteren werd er gezegd: er bestaat aantrekkingskracht tussen de zon en de aarde; heden wordt bewezen dat zoiets niet bestaat. Dat niemand kan zien zonder ogen of horen zonder oren, in su'is (helderziendheid en helderhorendheid); heden weten honderdduizenden dat het wel zo is.
14. Gisteren werd er gezegd: u moet vlees en olie eten, want ze verstrekken bepaalde dingen aan het bloed zonder welke men niet kan leven; heden is anderszins bewezen.
15. Gisteren zei de dokter: neem dit en het zal u genezen; heden wordt aangetoond dat hetzelfde ding geen nut heeft.
16. Dit alleen wordt bewezen: dat de mens ijdel en verwaand is, eropuit om anderen te doen geloven dat hij wijs is als dat niet zo is.
17. Hetgeen gisteren de zieken genas, hoeft dat morgen niet te doen.
18. Filosofie die gisteren bruikbaar was, is heden dwaas.
19. Religies die goed voor de Ouden waren, zijn vandaag waardeloos.
20. Misdad en armoede ontstaan in de kern ervan, zelfs nog erger dan in de streken der aarde waar ze niet gepredikt worden.
21. De geneesheren hebben het aantal ziekten niet verminderd op de aarde.
22. De rechtsgeleerden hebben de schurkachtigheid van de verdorvenen niet verminderd, noch het aantal oplichters uitgedund.
23. De opmars van Jehovih en Zijn mensen gaat voorwaarts; het is als een boom van licht die eeuwig groeit, maar de mens slaat geen acht op die groei.
24. De mens verbindt zijn oordeel aan dingen die voorbij zijn; hij wil zichzelf niet bezielen om het Al Licht te zien en te begrijpen.

HOOFDSTUK VII

1. Esfoma zei: Ik ben de tekenen der tijden.
2. Door mijn aanzien voorspellen de profeten wat er komen gaat.
3. Ik ben de levende wiskunde; de onzichtbare voortgang der dingen spreekt tot de zintuigen van de mens.
4. Mijn naam luidt: DE TEKENEN DER TIJDEN.

5. Waarom hebben jullie, de bewoners van de aarde, en jullie, engelen van de hemelen, mij in mijn voortgang niet gezien?
6. Ik riep uit in de dagen van de piramiden: O gij koningen en machtigen! Aanschouw de tekenen der tijden!
7. En jullie mensen van grote kennis, leen het oor; er spreekt een stem in de wind!
8. Zie, Osiris en Isis zullen ondergaan. Anubi zal het volk van de Almachtige niet oordelen!
9. Ik zond een storm in de colleges van kennis; de geleerde professoren hielden het hoofd op en zeiden:
10. Ik twijfel aan de persoon van Osiris! Ik twijfel aan Isis! Zijn zij louter een beginsel?
11. De profeten keken hier en keken daar. Ze zeiden: Zie de tekenen der tijden! Laten we de toename van de scepsis over deze oude Goden in ogeschouw nemen.
12. Zij zeiden: Osiris zal ondergaan, en dat geldt ook voor Isis en Anubi, Baäl en Ashtaroth en Thammus.
13. Maar de koningen luisterden niet; zij riepen hun raden bijeen voor een krachtige wetgeving.
14. Zij zagen maar ontkenden mijn persoon en de kracht van mijn hand.
15. De mens roept uit: Geef mij een sleutel voor de profetie. Toon me de weg om de bestemming van Goden, engelen en stervelingen te vinden.
16. Toon mij de sleutel voor de opkomst en ondergang van naties en keizerrijken.
17. Vervolgens vertoon ik mij over heel het land. De mens begint te twijfelen, dan wordt hij ongelovig en daarna loochent hij de populaire Goden en verlossers van zijn voorvaderen.
18. Zij willen niet inzien uit welke hoek de wind waait; met krachtige armen en bebloede handen verheffen zij zich tegen Jehovih.
19. Dan gaan zij aan vernietiging ten onder; zij en hun Goden worden niet meer gekend.
20. Jehovih heeft gezegd: Alle dingen zijn als een boom, die ontspringt aan een zaadje om machtig te worden; gedurende een seizoen draagt hij vruchten en daarna valt hij om en vergaat tot stof.
21. Eén voor één verheffen Mijn Goden en Mijn valse Goden zich, en gedurende een seizoen zijn ze machtig en daarna worden ze weggevaagd in Esfoma's handen.
22. Aanschouw Mijn duizenden verlossers die Ik gezonden heb om de bewoners van de aarde te verheffen. Waar zijn ze vandaag?
23. Ik geef de stervelingen Goden en Heren en verlossers; overeenkomstig de tijd en plaats van de aarde in Mijn etherische hemelen, zo schenk Ik hen.
24. Maar wanneer ze hun tijd vervuld hebben, neem Ik hun Goden, Heren en verlossers weg. Niet opeens, noch zonder de tekenen der tijden van hun verdwijning.

HOOFDSTUK VIII

DE STRIJD MET HET BEEST VAN DE ARC VAN BON

1. Es zei: Het licht van Jehovih beroerde de aarde, en de hemelen rondom werden tot op de grondslagen in beweging gebracht. Voorbijgegane dingen werden vooruit bewogen. Zijn stem reikte vanuit de diepte der duisternis tot aan de top van het Al Licht.
2. Naties die Hem niet gekend hadden, kenden Hem nu. Aanvaardend en met luide vreugdekreten juichten zij: Jehovih! Almachtig en Eeuwig! Glorie zij U in de Hoge! Schepper, Vader! U zij alle lof en eer tot in eeuwigheid.
3. En Jehovih begaf zich vlug wijd en zijd en bezielde de levenden en de doden met een nieuwe kracht. En de volkeren stonden op en hoorden Zijn stem van alle kanten, roepend: Kom tevoorschijn! Kom tevoorschijn! O Mijn geliefden.
4. En in het aanraken van dingen die lang voorbijgegaan waren, was het alsof een wolk van stof en duisternis, vuil en vergiftig die hemel en aarde overdekte, opgeruimd moest worden om plaats te maken voor andere Goden en verlossers.
5. Hoog boven de wolken, en ver beneden in de volkomen duisternis, straalde het Al Licht als de eeuwige zon. Het geloof van mensen en engelen steeg omhoog in oneindig vertrouwen in de Allerhoogste, dat Hij alleen in weergaloze majesteit zegevierend over alles zou verrijzen.
6. Jehovih zei: Breng de legioenen van aarde en hemel aan het daglicht! Ontbied de doden! Laat de levenden zich verheugen! Mijn koninkrijk is op handen.
7. En de doden kwamen tevoorschijn, gekleed in de kledij van de hemel; en zij wandelden op de aarde; ja, van aangezicht tot aangezicht spraken zij met de levenden en verkondigden de volheid van Jehovih en Zijn eeuwige koninkrijken.
8. Kleine kinderen die lang geleden gestorven waren keerden naar de levenden terug, volwassen geworden in de hemel en zingend tot eer van Jehovih. Moeders keerden terug uit de onzichtbare wereld met liefde en engelkussen voor hun sterfelijke kindjes en diep bedroefde echtgenoten.
9. Toen steeg de wolk van duisternis hoger en hoger; de giftige stank en afschuwelijke listen van hada braken los in een verschrikkelijke zwartheid. De geesten van hen die in de oorlog gesneuveld waren, dol, krankzinnig en vol wraakzucht; en zij, van wie het aardse leven hen in kwellingen gebonden had; en zij, die op aarde leefden om zich geheel aan weerzinwekkende wellusten te verzadigen, kwamen en matigden zich de namen van Goden en verlossers aan.
10. En nog altijd riep de stem van Jehovih: Breng de legioenen van aarde en hemel aan het daglicht! Ontbied de doden! Laat de levenden zich verheugen! Mijn uitverkorenen zullen tevoorschijn komen.
11. Nog vocht het beest, ontzagwekkend in de rook en het stof van zijn met bloed bevlekte mantel, totdat de aarde rondom werd als een plechtige avond voor een dodelijke strijd. Ratelende beenderen en holle schedels met knarsende tanden, alles bedekt met geronnen menselijk bloed, afzichtelijk gevormd door het onheilspellende voorteken, deden mensen en engelen ontzet staan.
12. En toen, terwijl de wolk van duisternis zich vanuit de aarde uitstreckte, alles omgordend als een giftig reptiel dat zich zijn levend voedsel veilig stelt, zie, het monsterlijke beest stak vier koppen uit

met vurig vlamrende neusgaten!

13. Op elke kop stonden twee horens, met bloed bevekt en met vers vlees van uitgeteerde menselijke slachtoffers. Hun tongen schoten dreigend naar buiten en hun open muilen watertandden om menselijke zielen; en met een krankzinnige achterdocht en wantrouwen doordrongen hun bloeddorlopen ogen de tempels van de koningen en richtten ze te gronde.

14. En de namen van het beest, valselyk aangenomen om Jehovih's uitverkorenen te bedriegen, luiden: Dyaus, Heer God, Osiris en Te-in; en hun horens werden genoemd: Rechtvaardigheid de een en Strijdbaarheid de ander.

15. Met hun bloedige muilen riepen zij vanuit de branden van de hel: Neer! Jehovih! Neer! Ik alleen ben de verlosser van stervelingen en engelen! Ik wil de geliefde God zijn, of alles ruïneren!

16. Jehovih antwoordde Zijn getrouwe Zoons en Dochters, de levenden en de doden: Breng de legioenen van aarde en hemel aan het daglicht! Ontbied de doden! Laat de levenden zich verheugen! Mijn koninkrijk is op komst! Mijn uitverkorenen zullen vrij zijn!

17. Het beest ratelend met zijn afzichtelyke beenderen, hield de adem een weinig in om het grote ontwakende licht van de boom van Jehovih te zien!

18. En toen het beest rondkeek, zie, zijn vier koppen zagen elkaar en barstten uit in een nieuwe stortvloed van afschuwelyke verwensingen.

19. Elk kende de brutale aanmatiging van de ander.

20. Eerst sprak Anuhasaj, de valse Heer God, tot het oosten: Kijk jou eens, Ho-Joss, jij bloedige Te-in, God van hada, jouw hemelse koninkrijk zal vallen. Denk eraan dat ik, de Heer God, de god alles ben. Ik was het die de Grote Geest van de aarde en uit de hemel verdreef, en de naam Heer God eerbiedwaardig maakte in het uitgestrekte universum.

21. De valse Te-in zei spottend: En jij zult bedolven worden in de diepten der hel, jij, die uit een vrouw geboren bent.

22. Omhoog verhief zich de kop van het beest de valse Heer God, en met zijn machtige arm en zwaard vaagde hij de kop van de valse Te-in weg. En terwijl het beest rond deinde, sprong de valse Dyaus naar voren, schreeuwend: Stop! Jij valse Heer God. Nimmer zal jouw naam geëerd worden op Chine'ya's bodem of in haar hemelen. Kijk naar mij! Ik ben Dyaus!

23. Ashtaroth, de hebzuchtige Godin, drong er bij haar gemaal-God Baäl op aan om los te stormen op de hemelse buit. En in het vreselyke tumult sleepten die twee tienduizend miljoen engelslaven daar vandaan.

24. Anuhasaj zei tegen Dyaus: Jij ongelovige God! Die het waagde mijn naam, De'yus, te stelen en mij nu confronteert met je helse schimpscheuten! Neer! Neer!

25. Daarop rinkelden hun bloedige zwaarden, en Dyaus doorstak zijn tegenstander, juist toen het zwaard van de valse Heer God de verraderlyke kop van Dyaus afsloeg.

26. Intussen sprong Osiris, de drakenkop, op van het doorboorde lichaam van het beest, schreeuwend: Kijk naar mij! Ik ben alles! Ik, Osiris, de verlosser der mensen; Heer God van hemel en aarde, Dyaus, De'yus, alles! Op mijn zwaard heb ik gezworen!

27. Ashtaroth, de sluwe Godin, vloog opeens omlaag naar de aarde, naar de sterfelijke koning van Egypte, Farao en via het orakel verkondigde zij:
28. Er is oorlog in de hemel! Osiris, de voorspoedigste der Goden, heeft de overwinning behaald en zich meester gemaakt van al de uitgestrekte koninkrijken van de hemel.
29. Hij zal niet meer naar de aarde komen. Maak uzelf bekend als de plaatsvervanger van de verlosser op aarde, en koning van de wereld!
30. Vervolgens omarmde Farao, verbijsterd door de stroom van wonderen en de overvloed aan geesten der doden die door heel Egypte ronddwaalden, de vreselijke besluiten van het orakel.
31. En zie nu, terwijl het beest worstelde in de vier hoeken van de wereld, trokken Jehovih's uitverkorenen op aarde en in de hemel weg uit de slavernij, zingend ter ere van de Scheppers naam!
32. En nu wendde Osiris, de voornaamste overblijvende kop van het beest, zich af van de anarchie en de hellen in hada, om lucht te geven aan zijn haat tegen Jehovih's uitverkorenen op aarde; en met Baäl en Ashtaroth bedacht hij nieuwe martelingen voor de niet-vleesetende stammen der mensen.
33. Maar Jehovih's licht brak door over de wereld. De rook en de wolken van de strijd trokken weg.
34. Osiris vluchtte weg van de aarde. Nog een groep valse Goden was verdwenen voor het licht van Jehovih.

HOOFDSTUK IX

1. Jehovih zei: Wanneer de Goden hun tijd op aarde en in de hemel vervuld hebben, schaf Ik hen af.
2. En zie, ten tijde van hun vertrek open Ik de poorten van de hemel en Ik roep de engelen omlaag en zend hen naar de aarde. En de aarde wordt overstroomd met wonderen.
3. Kosmon zei: Laat de wijze mens en de profeet de tekenen van de Almachtige overdenken! Twee uitersten gaan de wisseling van de Goden en verlossers in de hemel vooraf: het zijn buitengewoon ongeloof en buitengewoon geloof. De één ontkent alle Goden, en zelfs de persoon van de Schepper; de ander wordt een naloper van de geesten der doden, die zieners en orakels raadpleegt.
4. Esfoma zei: Deze tekenen zijn mijn tekenen. Zie, wanneer zij komen heeft de Almachtige een nieuwe verlossing voorhanden.
5. Niemand kan Hem weerstaan, of de Goden, Heren en verlossers uit het verleden tegen Jehovih staande houden.
6. Ik spreek in de wind en de mens zegt: Zie, er is iets op til; de Goden zijn aan het werk; een nieuw licht breekt door in het begrip van de mens.
7. Uit het tumult verrijst Jehovih Oppermachtig in iedere cyclus.
8. Hij leidt enigen voort die Hem kennen. Hij vestigt hen als een apart volk in de wereld.
9. Uz zei: En in de tijd van Jehovih's triomf kom ik en schep mythen over de afgezette Goden en verlossers.

10. Daarna strek ik mijn hand uit; tegen de bibliotheken en oude archieven, en ik vernietig ze.
11. En de mens wordt gedwongen de dingen van vroeger op te geven en om zich heen te kijken, en zichzelf wakker te schudden voor de wegen van de Almachtige.
12. O, wilden de profeten mijn lessen over het verleden maar toepassen, teneinde de toekomst te voorspellen.
13. Zie, er is geen mysterie in de hemel en op de aarde. Zij marcheren rechtdoor; cyclus volgt op cyclus, zoals de zomer op de winter volgt.
14. Zie, in de omverwerping van de heengegane Goden zit het begin van een nieuwe lentetijd in Jehovih's seizoenen.
15. Hij plant een nieuwe boom in Zijn tuin: het is een boom van nieuw licht voor de rechtschapenen.
16. Zijn uitverkorenen trekken uit, weg van de vleespotten van het verleden, en zij hebben noch koningen noch keizers; alleen de Almachtige!
17. Zij gaan voort in de wildernis, aan alle kanten vervolgd en belaagd door de volgelingen van de mythische Goden.

HOOFDSTUK X

1. God zei: Hier is wijsheid, O mens: Opmerkzaam zijn voor alle dingen en uzelf daartoe aanpassen aan Jehovih's zijde.
2. Grote kennis verwerven die van toepassing is op de verrijzenis van uw ziel in het begrijpen van de werken van de Almachtige.
3. Uzelf niet toestaan verwaand te worden in de wijsheid van de modernen boven die van de Ouden, noch van de Ouden over die van de modernen.
4. De Schepper schiep de mens wijselijk voor de tijd van de wereld waarin de mens werd geschapen.
5. U bent er voor dit tijdperk, en niet voor het verleden.
6. De Ouden waren er voor het voorbije tijdperk, en niet voor het heden.
7. Het heden te kennen; op de hoogte te zijn met de tekenen der tijden; dat betekent het Jehovih's hand te zien.
8. Maak u geen God van rijkdommen, noch van uw veronderstelde wetenschappen en kennis.
9. Want in de tijd dat u de mensen deze dingen ziet doen, zie, dat is de tijd van een tot een cyclus behorende winding in het grote beest. (zie afb.48)
10. Uw God en uw verlosser zullen zeker weggevaagd worden.

11. Maak Jehovih, de Schepper, tot het idool van uw ziel; stel niet dit of dat vast als zijnde onmogelijk.
12. Open uw begrip om de boom van het licht en de rechtschapenheid van de ziel te vinden.
13. Erken dat alle dingen mogelijk zijn in Jehovih's handen.
14. Dan zal uw God zeker niet weggevaagd worden.
15. Kijk om u heen. O mens, en leer van de Zoons en Dochters van Jehovih 2), de opmars van de koninkrijken van de Almachtige.
16. Wie zal een systeem of een filosofie vervaardigen als Jehovih? Wat heeft u gevonden dat onfeilbaar is?
17. De waarheid van gisteren is geen waarheid van heden; de waarheid van gisteren is de waarheid van heden.
18. U zult zelfs dit gaan begrijpen.
19. Leren hoe te leven; verheugd te zijn en goed te doen, en te zorgen dat uw buurman ook verheugd is, dat is wijsheid.
20. Laat dit uw liefde zijn en de glorie van uw spraak, en u zult leren te voorspellen betreffende de wegen van JEHOVIH

EINDE VAN GODS BOEK VAN BEN

Opmerkingen van de bewerker over De Boeken van het Tussenbedrijf

1) Hier volgen: 1e. Gods Boek van Ben; 2e. ; 3e. Engelse versie van het Vedische Boek der Lofspraken; 4e Boek van Saphah. Na deze boeken, die een intermezzo vormen, begint de geschiedenis weer met het Boek van Eskra, vanaf de tijd van Mozes, Capilya en Chine, en gaat verder tot aan de huidige tijd. Het eerste boek van het tussenbedrijf zou van toepassing kunnen zijn op ieder tijdperk van de aarde. De negen entiteiten die vermeld worden, komen in de gehele oude literatuur naar voren als Goden, Heren of verlossers. Ik heb het woord Tae of Tah als vervanging voor "de mens" weggelaten. Uz heb ik behouden uit voorkeur voor het woord Vernietiger. Es heb ik toegepast in plaats van de omslachtige uitdrukking Geestelijke Wereld. Esfoma heb ik behouden, in plaats van Æolus, God van de wind. Ik denk dat het woord man of mens in zo'n onderwerp de voorkeur verdient boven het woord Job. De mensen zijn zo geneigd om een figuratieve illustratie in een bepaald onderwerp ten onrechte aan te zien voor een werkelijk bestaand persoon. In de meeste moderne vertolkingen van oude heilige boeken is dat het geval geweest. Ik heb Engelse vertolkingen van Vedische boeken gezien die serieus beweerden dat die prachtige uitdrukkingen over de Bergen des Hemels barbaarse beschrijvingen waren van plaatsen op de aarde. Wat betreft de oorlogen van het beest, die staan in alle heilige boeken vermeld. Het Boek van Kosmogonie verwerpt nagenoeg al onze huidige filosofie over de structuur van het universum; en de krachten en oorzaken van het bewegen van zonnen en planeten. De aantrekking van de zwaartekracht zoals het ons van jongs af geleerd word, wordt geheel verworpen. Het werd aan mijn keuze overgelaten of ik

het Boek van Kosmogonie zo zou noemen, of het Boek van Profetie. Wat wij vandaag de dag wiskunde noemen werd door de Ouden profetie genoemd, speciaal wat betreft het voorspellen van de bewegingen en veranderingen van de hemellichamen. Het Boek van de Lofspraken, enigszins uit de toon vallend, is waarlijk een samenvatting van de wonderen van het universum zoals ze in OAHSPE worden uitgebeeld. Het Boek van Saphah is een verhandeling over de geschiedenis van de talen, en over rituelen en mystieke orden sinds de vroegste tijden van de mens tot aan het heden. Veel van de wachtwoorden, tekens en voorschriften van de graden zijn weggelaten, uit respect voor de hedendaagse Faithists voor wie ze heilig zijn in de orde. Er wordt een voldoende aantal van veel van de graden gegeven om de student in staat te stellen de benodigde eigenschappen te ontwaren teneinde lid te worden, alsook het doel en oogmerk van de ceremoniën te doorzien. Ik heb vele van deze graden in werking gadeslagen en zij overtroffen alles dat voor het publiek geschreven kan worden. Niet alleen in verhevenheid en devotie zijn deze rituelen wonderbaarlijk, maar ook in de kennis die de studenten verkrijgen over de heerschappij van Goden en verlossers over de stervelingen, en over de verschillende hemelse indelingen van Jehovih's oordelen. Slechts door getuige te zijn van deze dingen kan iedereen de basis beseffen van waaruit de leden hun kracht afkomstig weten.

2) Dit zijn de acht entiteiten. Zie hoofdstuk I van dit boek.

Opmerkingen bij Het Boek van Ben

In de literatuur van India en China wordt herhaaldelijk melding gemaakt van cyclussen van elk drieduizend jaar. En verder wordt er verklaard dat de Ouden de donkere en lichte perioden van een cyclus berekenden en die gebruikten als een register voor profetie. Alexander von Humboldt scheen in kosmologische zin ook waarde te hechten aan de donkere perioden; ofschoon hij ze niet aan a'ji toeschreef, maar aan een of andere belemmering van het zonlicht. Het Boek van Kosmogonie toont echter aan hoe gemakkelijk zo'n vergissing kan voorkomen.

Humboldt, in zijn deel IV pag. 381 citeert de volgende aantekeningen:

45 v.Chr. Bij de dood van Julius Caesar: na deze gebeurtenis bleef de zon een vol jaar flets en gaf minder dan de gebruikelijke warmte; om die reden was de lucht dik, koud en nevelig en het fruit wilde niet rijp worden. (Plutarchus, in Jul.Caes.hfdst.87; Dio.Cass.XLIV; Virg.Georg.I 466).

33 n.Chr. Het jaar van de kruisiging. "En van het zesde uur af kwam er duisternis over het gehele land tot het negende uur" (Mattheus 27:45). Volgens Lucas 23:45 "werd de zon verduisterd" Teneinde deze verhalen te verklaren en te bevestigen brengt Eusebius een verduistering naar voren in de 202e Olympiade, die werd opgemerkt door de kroniekschrijver Phlegon van Tralles (Ideler, Handbuch der Mathem. Chronologie, Bd.II p.417). Wurm heeft echter aangetoond dat de eclips die tijdens de Olympiade voorviel en in geheel Klein Azie zichtbaar was, reeds op de 24e november in 29 n.Chr. moet hebben plaatsgehad. De dag van de kruisiging kwam overeen met het joodse Paasfeest (Ideler, Bd.I pag.515-520), op de 14e van de maand Nisan, en het Paasfeest werd altijd gevierd ten tijde van volle maan. Derhalve kan de zon geen drie uur lang verduisterd zijn geweest door de maan. De Jesuit Scheiner denkt dat de vermindering van het licht toegeschreven kan worden aan het voorkomen van grote zonnevlekken.

358 n.Chr. Op de 22e augustus had er een verduistering plaats die twee uur duurde, voor de vreselijke aardbeving van Nicomedia, die eveneens verschillende andere steden in Macedonië en Pontus verwoestte. De duisternis duurde van twee tot drie uren: "nec contigua vel adposita cernebantur" - "zonder dat er nabijgelegen of naast elkaar staande voorwerpen te onderscheiden waren". (Ammian.Marcell. XVII 7)

360 n.Chr. In al de oostelijke provincies van het Romeinse Rijk, per Eoos tractus - was er duisternis van de vroege ochtend tot de middag: Caligo a primo aurorae exortu adusque meridiem - Ammian. Marcell.XX 3; maar de sterren bleven schijnen: derhalve kon er geen enkele asregen hebben plaatsgehad, noch kon het, vanwege de lange duur van het verschijnsel, toegeschreven worden aan de werking van een totale zoneclips, waarnaar de historicus verwijst. "Cum lux coe lestis operiretur, e mundi conspectu penitus luce abrepta, defecisse diutius solem pavidae mentes hominum aestimabant: primo attenuatum in lunae corniculantis effigiem, deinde in speciem auctum semenstrem, posteaque in integrum restitum. Quod alias non evenit ita perspicue, nisi cum post inaequales cursus intermenstrum lunae ad idem revocatur" "Toen het licht des hemels plotseling en totaal voor de wereld verborgen werd, dachten de sidderende mensen dat de zon hen voor zeer lange tijd verlaten had; aanvankelijk nam zij de vorm van een gehoornde maan aan, vervolgens groeide zij aan tot de helft van haar normale grootte en tenslotte herstelde zij zich geheel. Maar zij vertoonde zich niet zo helder tot, nadat alle onregelmatige bewegingen voorbij waren, zij terugkeerde", Deze beschrijving komt geheel en al overeen met een echte zonsverduistering; maar hoe moeten we de lange tijdsduur verklaren en de 'caligo', die in alle provincies van het oosten ervaren werd?

409 n.Chr. Toen Alarik, de Goot, voor Rome verscheen, was er zo'n grote duisternis dat de sterren overdag zichtbaar waren - Schnurrer, Chronik der Seuchen, Th.I pag.113.

536 n.Chr. Justinianus I Caesar imperavit annos triginta-octo (527- 565). Anno imperii nono deliquium lucis passus est Sol, quod annum integrum et duos amplius menses duravit, adeo ut parum admodum de luce ipsius appareret; dixeruntque homines Soli aliquid accidisse, quod nunquam ab eo recederet - In het negende jaar van de regering van Justinianus I, die achtendertig jaar regeerde, onderging de zon een verduistering die een heel jaar en twee maanden duurde, zodat er heel weinig van zijn licht te zien was; de mensen zeiden dat er iets aan de zon gekleefd was, waarvan zij nooit meer in staat zou zijn zich los te maken. Gregorius Abu'l-Faragius, Supplementum Historiae Dynastiarum, ed, Edw.Pocock, 1663 pag. 94. Dit verschijnsel lijkt zeer gelijksoortig te zijn aan een dat werd waargenomen in 1783 hetgeen, ofschoon het een naam gekregen heeft (hohenrauch - een soort dikke, geelachtige mist, gebruikelijk in Noord Duitsland) in veel gevallen niet bevredigend verklaard kon worden.

567 n.Chr. Justinus II annos 13 imperavit (565-578). Anno imperii ipsius secundo apparuit in coe lo ignis flammans juxta polum arcticum, qui annum integrum permansit; obtexeruntque tenebrae mundum ab hora diei nona noctem usque, adeo ut nemo quicquam videret; deciditque ex aere quoddam pulveri minuto et cineri simile. - In het tweede jaar van de regering van Justinianus II, die dertien jaar regeerde, verscheen er een vurige vlam in de hemelen, in de richting van de noordpool, en die bleef daar gedurende een heel jaar; vanaf drie uur tot aan de nacht werd de wereld in duisternis gedompeld zodat er niets gezien kon worden; en iets dat leek op stof en as viel uit de hemel omlaag - Abu'l-Farag.I c.p.95. Kon dit verschijnsel een heel jaar geduurd hebben als een eeuwig noorderlicht (magnetische storm) en zijn opgevolgd doorduisternis en regens van meteorstof?

626 n.Chr. Eveneens volgens Abu'l-Farag. (Hist.Dynast.pag.94,99) bleef de halve zonnescijf gedurende acht maanden verduisterd.

733 n.Chr. Een jaar nadat de Arabieren teruggedreven waren over de Pyreneeën na de slag bij Tours, was de zon op de 19e augustus zozeer verduisterd, dat het tot een algemene schrik aanzette - Schnurrer, Chron.theil I. pag.164.

807 n.Chr. Er werd een zonnevlek waargenomen, waarvan men aannam dat het de planeet Mercurius was. - Reuber, Vet.Script.,pag.58 (zie p.375)

840 n.Chr. Vanaf de 28e mei tot aan de 26e augustus (Assemani geeft eigenaardig genoeg als datum mei 839) werd de zogenaamde transit van Venus over de zonneschijf waargenomen. (zie boven pag.379-380) De Kalief Al-Motassem regeerde van 834-841, toen hij werd opgevolgd door Haroen-el-Watek, de negende Kalief.

934 n.Chr. In het waardevolle werk *Historia de Portugal*, van Faria y Souza, 1730. pag.147, trof ik de volgende passage aan: En Portugal se vio sin luz la tierra por dos meses. Avia el Sol perdido su splendor. - In Portugal was de aarde gedurende twee maanden zonder licht, want de zon had haar helderheid verloren. De hemelen werden vervolgens als met spleten geopend "por fractura" door krachtige bliksemflitsen, waarna er opeens helder zonlicht kwam.

1091 n.Chr. Op de 21e september werd de zon gedurende drie uur verduisterd, en toen de verduistering voorbij was had de zon nog steeds een eigenaardige kleur. - Fuit eclipsis Solis. 11 Kal. Octob. fere tres horas: Sol circa meridiem dire nigrescebat. - Martin Crusius, *Annales Suevici*, Francof. 1595, tom I,pag.279; Schnurrer, th.I,p.279.

1096 n.Chr. Zonnevlekken werden op de 3e maart met het blote oog gezien. - Signum in Sole apparuit V, Nono Marcii feria secunda incipientis quadragesimae. Joh.Staindelii, Presbyteri Pataviensis, *Chronicon generale*, in Oefelii *Rerum Boicarum Scriptores*, tom.I. 1763, p.485.

1206 n.Chr. Op de laatste dag van februari was er, volgens Joaquin de Villalba (*Epidemiologia espanola*, Madr.1803,tom.I pag.30) een totale duisternis gedurende zes uren, die de dag in nacht veranderde. Dit verschijnsel werd gevolgd door langdurige en overvloedige regenval. - El dia ultimo del mes de Febrero hubo un eclipse de Sol que duro seis horas con tanto obscuridad como si fuera media noche. Sigguieron a este fenomeno abundantes y continuas llluvias. Een zeer soortgelijk verschijnsel werd opgetekend voor juni 1191 door Schnurrer th.I pag.258,265.

1241 n.Chr. Vijf maanden na de Mongolenslag bij Liegnitz werd de zon verduisterd (op sommige plaatsen? en deze duisternis zorgde ervoor dat de sterren om drie uur op Michaelsddag aan de hemel gezien konden worden. - Obscuratus est Sol (in quibusdam locis) et factae sunt tenebrae, ita ut stellae viderentur in coelo, circa festum S.Michaelis hora nona, *Chronicon Claustro-Neoburgense* (van het klooster van Neuberg bij Wenen; deze kroniek omvat de annalen van de periode vanaf het jaar 218 n.Chr. tot 1348), Pez, *Scriptores rerum Austriacarum*, Lips 1721, tom. I, pag.458.

1547 n.Chr. De 23e, 24e en 25e april, bijgevolg de dagen voorafgaand en direct volgend op de slag van Muhlbach waarin de Keurvorst Johann Friedrich gevangen genomen werd. Kepler zegt in *Paralipom ad Vitellium*, quibus *Astronomiae pars Optica traditur* 1604,pag.259: De oude en de jonge Gemma vermelden dat in het jaar 1547, voor de slag tussen Karel V en de Hertog van Saksen, de zon er drie dagen lang uitzag of hij met bloed bedekt was, terwijl er tegelijkertijd in de middag vele sterren zichtbaar waren. - Refert Gemma, pater et filius anno 1547, ante conflictum Caroli V. cum SaxoniaeDuce, Solem per tres dies ceu sanguine perfusum comparuisse, ut etiam stellae pleraque in meridie conspicerentur.

Kepler (in *Stella Nova in Serpentario*, p. 113) geeft voorts uitdrukking aan zijn onzekerheid over de oorzaak van het verschijnsel; hij vraagt zich af of de afname van het zonlicht te wijten is aan bepaalde hemelse oorzaken: Solis lumen ob causas quasdam sublimes hebetari = = = = Of het te danken is aan de ruime verspreiding van een of andere komeetachtige substantie - materia cometica latius sparsa - want de oorzaak kan zich niet ontwikkeld hebben in onze atmosfeer, aangezien de sterren 's middags zichtbaar waren. Schnurrer (*Chronik der Seuchen*, th.II, P.93) denkt, niettegenstaande de zichtbaarheid van de sterren, dat het verschijnsel hetzelfde moet zijn geweest als de zogenaamde 'hohenrauch'; want Karel V beklagde zich voor de slag "dat de zon altijd verduisterd werd wanneer hij op het punt stond de vijand aan te vallen" - Semper se nebulae densitate infestari, quoties sibi cum hoste pugnandum sit. (Lambert, *Hortens de bello german*, lib.

VI, pag.182). Horrebow (Basis Astronomiae , 1735,par. 226) maakt gebruik van dezelfde uitdrukking. Zonlicht, volgens hem, "is een eeuwigdurend noorderlicht binnen de atmosfeer van de zon, teweeggebracht door de werking van sterke magnetische krachten" (zie Hanow, in Joh.Dan.Titius' Gemeinnutzige Abhandlungen uber naturliche Dinge, 1788, pag.102)

Met deze argumenten neigt Humboldt ertoe de theorie aan te nemen dat deze perioden van duisternis door zonnevlekken werden veroorzaakt. Hij voert geen bewijs aan. En waar hij in zijn eigen verhandelingen verwijst naar waarnemingen die van de zon zijn gedaan, voert hij geen bewijs aan dat de duisternis door zonnevlekken veroorzaakt werd.

Ook heden is er geen enkele filosofie dat de duisternis in die perioden teweeggebracht werd door iets in de nabijheid van de zon. Dat ze veroorzaakt kunnen zijn door ondoorschijnende lichamen tussen de aarde en de zon, en niet ver van de aarde zoals in dit boek wordt uiteengezet, is het meest redelijke. De vermelde filosofie is echter belangrijker als grondslag om de perioden van duisternis te bepalen die hierna plaats zullen hebben. Wat betreft een plotselinge duisternis van enige dagen is dit motief waardeloos; maar waar de duisternis verscheidene jaren voortduurt, en dikwijls gedurende honderden jaren, is het van groot belang.

Want er wordt grote nadruk gelegd op de samenloop van oorlogen en onenigheden onder de stervelingen tijdens diezelfde perioden. Terwijl in perioden dat een dergelijke duisternis gedurende honderden jaren niet voorkomt, er een grote vooruitgang is in vrede en in het verwerven van kennis. De kosmogonie in dit boek en het Boek van Profetie maken een integrerend deel uit van elkaar en dienen op die manier te worden bestudeerd. Want elk op zich gaat ervan uit dat de student met de ander op de hoogte is.

Waar verwezen wordt naar Humboldts Cosmos is het de vertaalde uitgave van E.C.Otte en B.H.Paul, Ph.D., F.C.S.

De geschiedenis laat ons zien dat er een tijd was waarin men andere Goden en verlossers aanbad en in geloofde; dat bovendien de belangrijkste omverwerping van Goden en Heren plaatshad in ongeveer de tijd van Mozes en Capilya.

De geestelijke manifestaties in Egypte, India en China tijdens die periode moeten soortgelijk zijn geweest aan wat we nu meemaken (1882). Men dient eraan te denken dat het vierhonderd jaar na de tijd van Mozes en Capilya was dat de uitverkorenen in deze landen hun geloof in Jehovih verloren en hun eigen koningen gingen kiezen. Dit werd gevolgd door en viel samen met achthonderd jaar van gedeeltelijk onderbroken duisternis, die zowel kosmologisch als geestelijk was.

Voor verdere overweging wordt de student verwezen naar het Boek van Kosmogonie, dat vele regels voor profetie geeft. (uitg.)